

PROP DE VOSALTRES

Les obres de misericòrdia (VI)

Reprenem el nostre comentari sobre les obres de misericòrdia que ens proposa des de sempre l'Església a tots els cristians i en les quals el papa Francesc ens insisteix en aquest Any Jubilar. L'última reflexió sobre aquesta sèrie es va publicar el passat dia 24 d'abril.

Parlem avui de la sisena obra corporal: REDIMIR ALS CAPTIUS. Aquesta obra ens evoca la realitat de les presons, de les persones privades de llibertat, dels jutges, dels qui apliquen les lleis als qui les incompleixen... La gamma de situacions viscuda per l'ésser humà és molt diversa. Hi ha qui ha estat empresonat per haver caigut en les urpes de la delinqüència o qui ha estat segregat per no haver renunciat a la seva fe o a les seves conviccions. Però la falta de llibertat és sempre una tragèdia per a tot ésser humà. En tots els casos hi ha un cor que pateix i és digne de ser atès. Aquesta assistència és una exigència per a tots els cristians, que es fonamenta en els textos de la Sagrada Escripura i, sobretot, en les paraules i els gestos de Jesucrist.

Recordeu algunes frases: «Treure la meua vida de la presó» (*Salm* 142), «... que vaig imposar als vos-

tres avantpassats quan els vaig treure d'Egipte» (*Jr* 11,4) o tota la història de l'alliberament del poble d'Israel, narrada en el llibre de l'Èxode. És Crist qui ha portat la llibertat com ens ho diuen diversos textos de les cartes de sant Pau tractant d'explicar la finalitat de la seva vinguda «... m'ha enviat a evangelitzar els pobres, a proclamar als captius la llibertat» (*Lc* 4,11). Un alliberament del sofriment, del pecat i de la mort amb gestos de tendresa i de misericòrdia.

Us convido a conèixer realitats que ajudaran a practicar aquesta obra de misericòrdia: la pastoral penitenciar, amb voluntaris que s'acosten i acompanyen els presos a la presó; l'Ordre de la Mercè (a la nostra ciutat els mercedaris

regenten una parròquia) creada fa més de 700 anys per a la redempció de captius. Hi ha altres grups amb atenció preferent als presos. Participeu en aquesta noble missió que pot aconseguir crear espais de felicitat a aquests germans nostres.

Una altra obra espiritual, PATIR AMB PACIÈNCIA ELS DEFECTES DEL PROÏSME, mereix també la nostra atenció.

En l'enunciat apareixen dues paraules, patir i paciència, que resulten incòmodes per aplicar-les a la vida pròpia i aliena. A vegades incomprensibles per al nostre món actual, molt donat a amagar tot el que suposi patir o a rebutjar les seves conseqüències. La paciència és definida en el diccionari com una disposició adquirida que té a veu-

re amb la capacitat de patir i tolerar desgràcies i adversitats, sense queixar-se ni rebel·lar-se. En el nostre cas no recorrem a la filosofia per explicar aquest hàbit adquirit i l'acceptació del patir, sinó a la Sagrada Escripura.

A l'Antic Testament es descriu Déu com el pacient; també a través de la seva manera de relacionar-se amb els homes, de manera particular amb els qui trenquen la seva Aliança; amb els pecadors (*Is* 48,9; *Os* 11,8). En el Nou Testament, els cristians som convidats a mostrar un caràcter semblant sent imitadors de la paciència de Déu (*Mt* 18,26.29; *1Co* 13,4; *Ga* 5,22; *Ef* 4,2), sabent que no suposa estrictament passivitat ni tampoc neix de les pròpies capacitats humanes. La seva font és sempre l'Amor, i és un do que s'alimenta i desenvolupa amb l'esperança.

Només amb afecte cap als qui manifesten defectes, ignoràncies i mancances podem ajudar-los a reconèixer i a viure la misericòrdia. Segur que teniu a prop persones que han sabut practicar aquesta obra. Imiteu-les.

† **Salvador Giménez Valls**
Bisbe de Lleida

ACTUALITAT

Nou Vicari General

El Bisbe de Lleida, Salvador Giménez, ha nomenat nou Vicari General i Moderador de la Cúria diocesana a Mn. Josep Anton Jové i Camí. Mn. Jové ha pres possessió en un senzill acte al Bisbat de Lleida presidit pel Bisbe Salvador i on també ha estat present l'anterior Vicari General, Mn. Ramon Prat. Durant el mateix el Canceller i Secretari General del Bisbat, Víctor M. Espi-

nosa, ha fet lectura del decret de nomenament i a continuació el nou Vicari General ha llegit la Professió de Fe.

El Bisbe Salvador ha donat gràcies a Mn. Ramon Prat per la seva tasca durant els darrers set anys en els quals «ha ajudat a dirigir la diòcesi». Per la seva part, Mn. Prat també ha donat «gràcies a Déu» per aquest servei i ha agraït la col·laboració de

tots els membres de la Cúria diocesana.

Per la seva part, el nou Vicari General, Mn. Josep Anton Jové, ha agraït la confiança pel nomenament al Sr. Bisbe i ha destacat entre els seus objectius «acollir Déu i les persones, escoltar Déu i les persones i servir Déu i les persones». En el mateix acte també s'ha constituït el nou Consell Episcopal.

**ANY DE LA MISERICÒRDIA
EN DOS MINUTS**

Enterrar els difunts

Dins de l'Any de la Misericòrdia, vull comentar la importància del fet que tota persona pugui rebre sepultura de forma digna. És la pràctica de l'obra de misericòrdia d'enterrar els difunts.

Com a diaca, i amb responsabilitat al Tanatori, la meua missió és la de celebrar les exèquies als difunts.

Llavors, quan estic davant del fèretre sempre invito la família a unir-se en la pregària, perquè és a través de la pregària que arribem al cor i quan Déu mostra la seva acció misericordiosa vers el difunt i la família.

Encara que el Tanatori sigui un lloc una mica fred, en el sentit de poder entrar en interiorització personal, jo els convido a fer pregària i a participar, en el moment de les exèquies, amb les lectures evangèliques.

També, a través de l'homilia intento que se sentin consolats amb l'amorosa Misericòrdia de Déu, perquè Déu es mostra misericordiós sempre i amb tothom.

Amb aquesta invitació a la pregària sempre en surten reconfortats, amb l'esperança de saber que la persona estimada serà acollida per l'amorosa Misericòrdia de Déu Pare.

Josep Solé
Diaca permanent

Pelegrinatge a la Granadella

El dissabte 4 de juny, uns vuitanta membres de l'associació Medalla Miraculosa vam participar en una sortida-pelegrinatge per guanyar el Jubileu de la Misericòrdia. Per això, després de travessar la porta de l'església de la Granadella, vam celebrar l'Eucaristia.

Va ser mitjançant la Verge que vam agrair el dia, l'Eucaristia, la bona companyia i el bon ambient. Va ser a Maria a qui vam demanar, pregar, lloar i cantar durant l'Eucaristia. A l'homilia, Mn. Jaume Melcior ens va parlar de la Misericòrdia, del cor de mare de la Verge i de com cuida els seus fills.

Més tard, vam anar a Maials on vam visitar la botiga de la cooperativa d'oli i un museu d'eines del camp. També vam visitar una antiga entrada d'una casa i la preciosa església, on Mn. Josep M. Cebrià, de manera espontània i senzilla, va fer una pregària i ens va donar la benedicció so-

lemne en aquesta festa de la Mare de Déu.

Amb el cor ple de l'amor de la Mare, en el dia del Cor de Maria, tots els participants de la jornada vam experimentar que amb Maria és fàcil

caminar i pelegrinar, malgrat l'edat i les xacres.

Vam acabar la jornada amb un dinar de germanor.

**Associació de la
Medalla Miraculosa**

Assemblea del Moviment de Professionals Cristians

El Moviment de Professionals Catòlics de Lleida va celebrar, a primers de juny, la seva assemblea anual. Una trentena de membres del moviment es van reu-

nir en la trobada de final de curs. Aquesta va començar amb una ponència del pare salesià, Joan Valls, sobre el compromís dels professionals cristians de Lleida. Després de

recordar les claus de l'Acció Catòlica, el pare Valls va destacar que «el moviment no pot ser un objectiu en si mateix». «L'apostolat hauria de ser l'estat i la dimensió habitual dels moviments», va recordar Valls. Després de la ponència va arribar el torn de l'assemblea pròpiament dita, durant la qual es va fer el relleu de càrrecs de la coordinadora diocesana. Van deixar les seves tasques en Francesc López i la Pepita Camps, i les van assumir Pepita Macià i Natàlia Méndez.

A l'assemblea va assistir-hi el bisbe Salvador, el qual va agrair el servei a les persones que deixaven els seus càrrecs i va encoratjar a aquelles que els assumiran a partir d'ara.

LA VEU DEL PAPA FRANCESC

Després d'haver reflexionat sobre la misericòrdia de Déu a l'Antic Testament, avui comencem a meditar sobre com Jesús mateix l'ha portada al ple acompliment. És una misericòrdia que ell va expressar, realitzar i comunicar sempre, en qualsevol moment de la seva vida terrenal. Sí, l'evangeli és realment l'evangeli de la Misericòrdia, perquè Jesús és la Misericòrdia!

Els quatre Evangelis donen testimoni que Jesús, abans de començar el seu ministeri, volia rebre el bap-

me de Joan Baptista (*Mt 3,13-17; Mc 1,9-11; Lc 3,21-22; Jn 1,29-34*). Aquest esdeveniment dóna una orientació decisiva a tota la missió de Crist.

Tot el que Jesús va fer després del baptisme va ser la realització del pro-

grama inicial: portar a tots l'amor de Déu que salva. Un amor gran, un cor obert a tots, a tots nosaltres!

Ell es va fer proper dels últims, comunicant-los la misericòrdia de Déu que és perdó, joia i vida nova. Jesús, el Fill enviat pel Pare, és realment

l'inici del temps de la misericòrdia per a tota la humanitat!

El cor de Jesús bateja, per dir-ho així, a l'uníson amb el cor del Pare i de l'Esperit, ensenyant a tots els homes que la salvació és fruit de la misericòrdia de Déu.

Podem contemplar encara més clarament el gran misteri d'aquest amor mirant Jesús crucificat (*Lc 23,34*). És sobre la creu que Jesús presenta a la misericòrdia del Pare el pecat del món.

(Dimecres, 6 d'abril de 2016.)

L'Evangelí de la Misericòrdia

Dia Internacional dels Arxius

Es arxius del Bisbat de Lleida, l'Arxiu Capitular i l'Arxiu Diocesà, han participat en el Dia Internacional dels Arxius amb una jornada de portes obertes. L'Arxiu del Bisbat de Lleida ha mostrat la butlla del nomenament del bisbe Joan Villar i Sanz (1943) i la del bisbe emèrit Joan Piris (2008). També ha ensenyat als visitants documents notariais del segle xv i un llibre de registres parroquials de la Parròquia de Sant Joan. L'Arxiu Diocesà del Bisbat de Lleida custodia documents d'un centenar de parròquies de la diòcesi, que tenen més de cent anys. En el seu conjunt l'Arxiu està format per aproximadament 800 metres lineals de documents, des del segle xv fins a l'actualitat.

L'Arxiu Capitular de Lleida situat a la Catedral Nova de Lleida, acull uns 500 metres lineals de documents, entre els quals es troben 15.000 pergamins, un centenar de còdex, a més del fons fotogràfic, musical i cartogràfic. El document més antic és un per-

gamí de Roda d'Isàvena, de l'any 957. I entre els documents més importants s'hi troben el *Llibre Verd*, que data del 1148 i que recull la documentació relativa a l'organització eclesial després de la reconquesta. Els visitants també han vist el *Pontifical* de Roda, la *Bíblia* de Lleida, el *Llibre dels Usatges i Constitucions*. També un espectacular *Cantoral*, per les seves dimensions.

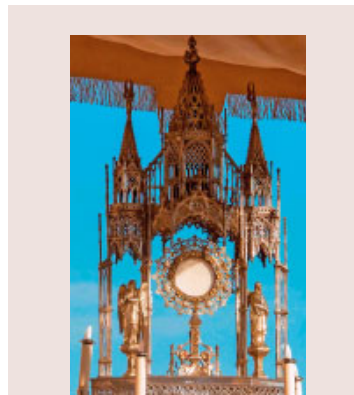
Reunió de final de curs del Grup de Bíblia d'Alpicat

Aquests dies moltes parròquies van tancant algunes activitats, i aprofiten per fer una mica d'avaluació de final de curs, a l'espera de reiniciar les activitats els mesos de setembre o octubre. La Unitat Pastoral d'Alpicat-Torrefarrera-Rosselló així ho va fer amb el Grup de Bíblia, el passat 7 de juny. Durant tot el curs han estat aprofundint en la Paraula de Déu i com aquesta

il·lumina els diferents temes actuals i les seves implicacions en les nostres vides. Ha servit per «tocar» la Paraula, familiaritzar-s'hi, buscar, interpretar i, sobretot, perdre la por de trobar-se a soles amb un llibre que, per a molts catòlics, encara és desconegut.

Un sopar final va confirmar l'agermanament, fruit de moltes hores compartides al llarg del curs.

Adoració diürna

Mesos de juliol, agost i setembre

•
De dilluns a divendres
de 10 a 12 h
i eucaristia a les 12 h

•
Dissabtes de 10 a 12 h
i eucaristia a les 19 h

•
Parròquia de Sant Pere

REFLEXIONS

«Us donaré governants com els desitja el meu cor...» (i III)

Voldria completar la meua referència a la designació de les autoritats en temps bíblics amb dues senzilles reflexions aplicables en general a la missió que Déu confia als qui crida al seu servei:

1a Qui és escollit? Llegint les pàgines de la Bíblia ens sorprèn una frase del llibre de Samuel. És a Bet-lehem, a casa de Jesè, on Samuel ha d'escollir un dels seus fills per ungir-lo rei. Davant Eliab, Samuel pensà: segur que aquest és l'escollit pel Senyor. Però Déu va dir a Samuel: «No et fixis en el seu aspecte ni en la seva estatura. L'he descartat. El que val no és allò que l'home veu: l'home veu l'aparença. El Senyor veu el fons del cor» (ISa 16,7).

Aquest principi el trobem aplicat moltes vegades: el mateix Moisès no era un prodigi d'eloqüència, tot al contrari: «Senyor, jo no sé parlar. No n'he sabut mai... No em surten les paraules» (Ex 4,10). Moisès anà a Egipte, discutí amb el faraó, tragué el seu poble i el conduí fins a les portes de la terra de Canaan.

Seguint amb els exemples: Gedeó, en temps dels Jutges, quan l'àngel del Senyor se li apareix per encoratjar-lo a alliberar els israelites de les mans de Madian, respondrà: «Perdó, Senyor meu, com puc salvar Israel si el meu clan és el més petit de Manassès i jo sóc el més jove de la meua família?» (Jt 6,15). I Gedeó salvà Israel de les mans dels madianites.

2a La història bíblica l'escriu Déu. I quan Ell escull algú per a una missió, no el deixa penjat. En els textos sagrats sovinteja una expressió dita per Déu o pels seus àngels, que és molt determinant: «Jo sóc amb tu» o «jo seré amb tu». Amb aquesta frase, el text sagrat promet l'auxili diví per a les persones que Déu s'ha escollit: reis, profetes, la mateixa Verge Maria, reben la promesa de l'ajuda divina (Lc 1,28).

La persona que en visió, somni o revelació divina rebia aquesta promesa no tenia escapatòria. Ja podia preparar-se per a una missió especial. I no sempre eren fàcils ni agradables les crides de Déu. Però, això sí, Déu no abandona mai i sempre està al costat dels qui Ell ha elegit.

Mn. Ramon Sàrries

AGENDA

► **Diumenge, 10 de juliol.** A les 11 h, Missa conventual al Monestir de Montserrat amb la Confraria de Lleida.

► **Dilluns, 11 de juliol.** Reunió de la Conferència Episcopal Tarraconense a Salardú (dies 11, 12 i 13).

► **Divendres, 15 de juliol.** A les 20 h, Eucaristia en honor de la Mare de Déu del Carme i processó a la Parròquia del Carme.

► **Dissabte, 16 de juliol.** A les 8.30 h, Eucaristia en el Monestir de les Carmelites Descalces a la Caparrella.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

11. □ Dilluns (lit. hores: 3a setm.) [Pr 2,1-9 / Sl 33 / Mt 19,27-29]. Sant Benet (†547), abat, patriarca dels monjos d'Occident, patró d'Europa (1964) i patró dels arxivers, bibliotecaris i documentalistes; sant Pius I, papa (140-155) i mr.; santa Olga, reina.

12. ■ Dimarts [Is 7,1-9 / Sl 47 / Mt 11,20-24]. St. Joan Gualbert, abat; St. Abundi, prev. i mr. a Còrdova (854); St. Ignasi Delgado, bisbe i mr.; St. Josep Fernández, prev. i mr.: Sta. Marciana, vg. i mr.

13. ■ Dimecres [Is 10,5-7.13-16 / Sl 93 / Mt 11,25-27]. Sant Enric (†1024), emperador germànic; sant

Eusebi de Cartago, bisbe; santa Teresa de Jesús dels Andes, vg. carmelitana xilena; santa Sara, vg.

14. ■ Dijous [Is 26,7-9.12.16-19 / Sl 101 / Mt 11,28-30]. Sant Camil de Lel·lis (1550-1614), prev. fund. Servents dels Malalts a Roma (MI, 1582), patró dels malalts i els infermers; sant Francesc Solano, prev. franciscà, de Montilla, missioner al Perú; santa Adela, viuda; beat Gaspar Bono, prev. mínim, de València.

15. □ Divendres [Is 38,1-6.21-22.7-8 / Sl: Is 38 / Mt 12,1-8]. Sant Bonaventura (1218-1274), bisbe d'Albano, cardenal (franciscà) i doctor de l'Església; sant Antíoc, met-

ge mr.; sant Pompili Maria Pirrotti, prev. escolapi.

16. □ Dissabte [Mi 2,1-5 / Sl 10 / Mt 12,14-21]. Mare de Déu del Carme o del Carmel (s. XIII), patrona de la gent de mar; santa Magdalena Albrici de Como, vg. agustina.

17. ■ Diumenge vinent, XVI de durant l'any (lit. hores: 4a setm.) [Gn 18,1-10a / Sl 14 / Col 1,24-28 / Lc 10,38-42]. Sant Aleix, pelegrí; santes Justa i Rufina, vgs. i mrs.; santa Marcel·lina, vg. germana de sant Ambrós; sant Lleó IV, papa (847-855); beates Annetta Pelràs, Teresa de Sant Agustí i companyes, vgs. carmelitanes i mrs.

Diuenge XV de durant l'any

COMENTARI

A quines persones i com em faig pròxim jo?

El Deuteronomi —testament de Moisès— presenta la seva darrera allocució basada en la memòria agràida per *la manera com a Egipte el Senyor tractà el faraó, la seva cort i tot el seu país: els opressors d'Israel; i perquè durant 40 anys t'he conduït pel desert* (29,4).

Ara fa memòria agràida pel do de la Llei com preàmbul a la proposta de renovar l'Aliança (30,15s). *La Llei que avui et dono no és massa difícil ni és fora del teu abast: la tens als llavis i al cor* en compliment de la Nova Aliança promesa per Jeremies: *Posaré la meua Llei en el seu interior, l'escriuré en el seu cor* (Jer 31, 33s).

L'himne cristològic de Colossencs destaca la primàcia de Crist tant en la Creació com en la Redempció.

Jesucrist és «imatge» del Déu invisible: a la Bíblia la imatge té valor molt més real que a la nostra cultura.

La tradició sapiencial atribueix el rol de «imatge de Déu» a la Saviesa (Sa 7,26) amb la qual el N.T. identifica Jesús.

Jesucrist és «primogènit» de la Creació no com a creatura sinó com a cap del cos que és l'Església. Perquè el primogènit de la Creació és «Fill estimat del Pare» i «primogènit dels qui retornen d'entre els morts».

Déu volgué que residís en ell la plenitud de tot el que existeix: sobretot tota la plenitud de la divinitat (2,9).

Malgrat la intenció de *provar Jesús*, el mestre de la Llei fa bona pregunta: *Què he de fer per heretar la vida eterna?*

La pregunta avança la resposta: si «s'hereta», senyal que la *vida eterna* és regal; si alguna cosa «he de fer», senyal que cal fer rendir el do que se'm dona.

La resposta de Jesús remet l'escriba a dos textos coneguts:

Estima el Senyor Déu amb tot el cor, ànima (Dt 6,5). *Estima els altres com a tu mateix* (Lv 19,18).

La complementarietat d'aquests dos preceptes és a l'A.T. i té plena harmonia amb l'ensenyament de Jesús.

La paràbola del Bon Samarità capgira la noció de pròisme. Per a l'A.T. el pròisme a qui cal estimar és el «del meu poble», el qui és pròxim a mi.

Per a Jesús la qüestió és «a qui i com m'a-proximo jo»; és a dir, de qui i com sóc jo bon pròisme?

► Lectura del llibre del Deuteronomi (Dt 30,10-14)

Moisés s'adreçà al poble i li digué: «Escoltaràs el Senyor, el teu Déu, guardant els seus manaments i els seus decrets escrits en el llibre d'aquesta Llei, i et convertiràs al Senyor, el teu Déu, amb tot el cor i amb tota l'ànima. La Llei que avui et dono no és massa difícil per a tu, ni és fora del teu abast. No és pas al cel, que puguis dir: Qui és capaç de pujar-hi per anar-la a buscar i fer-nos-la conèixer, perquè la puguem practicar? Ni és tampoc a l'altra banda del mar, que puguis dir: Qui és capaç de travessar-lo per anar-la a buscar i fer-nos-la conèixer, perquè la puguem practicar? Són paraules que tens molt a prop teu per poder-les complir: les tens als llavis, les tens al cor.»

► Salm responsorial (68)

R. *Els humils que busquen Déu sincerament diran: «Tingueu llarga vida.» Jo, Déu meu, sóc un pobre sofrent.*

A vós us prego, Senyor, en aquesta hora propícia; / escolteu-me, Déu meu, vós que estimeu tant, / vós que sou fidel a salvar els amics. / El vostre amor, Senyor, vessa bondat; / mireu-me, responeu, vós que estimeu tant. R.

Jo, Déu meu, sóc un pobre sofrent. / Que el vostre ajut em defensi. / Els meus càntics lloaran el nom de Déu, / reconeixeran la grandesa del Senyor. R.

Se n'alegraran els humils quan ho vegin; / els qui busquen Déu sincerament diran: «Tingueu llarga vida.» / El Senyor escolta sempre els desvalguts, / no té abandonats els seus captius. R.

Déu salvarà Sió, reconstruirà les viles de Judà; / hi habitaran els servents del Senyor ells i els seus fills les posseiran, / hi viuran els que estimen el nom de Déu. R.

► Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Colosses (Col 1,15-20)

Jesucrist és imatge del Déu invisible, engendrat abans de tota la creació, ja que Déu ha creat totes les coses per ell, tant les del cel com les de la terra, tant les visibles com les invisibles, trons, sobirans, governs i potestats. Déu ha creat tot l'univers per ell i l'ha destinat a ell. Ell existeix abans que tot, i tot es manté unit gràcies a ell. Ell és també el cap del cos, que és l'Església. Ell n'és l'origen, és la primícia dels qui retornen d'entre els morts, perquè ell ha de ser en tot el primer. Déu volgué que residís en ell la plenitud de tot el que existeix; per ell Déu volgué reconciliar-se tot l'univers, posant la pau en tot el que hi ha, tant a la terra com al cel, per la sang de la creu de Jesucrist.

► Lectura de l'evangeli segons sant Lluc (Lc 10,25-37)

En aquell temps, un mestre de la Llei, per provar Jesús s'alçà i li va fer aquesta pregunta: «Mestre, què he de fer per tenir l'herència de la vida eterna?» Jesús li digué: «Què hi ha escrit a la Llei? Què hi llegeixes?» Ell contestà: «Estima el Senyor, el teu Déu, amb tot el cor, amb tota l'ànima, amb totes les forces, amb tot el pensament, i estima els altres com a tu mateix.» Jesús li diu: «Has respost bé: fes-ho així i viuràs.» Ell, amb ganes de justificar-se, preguntà a Jesús: «I per a mi, qui són aquests altres?» Jesús prosseguí: «Un home baixava de Jerusalem a Jericó i caigué en mans de lladres, que el despullaren, l'apallissaren i se n'anaren deixant-lo mig mort. Casualment baixava pel mateix camí un sacerdot que el veié, però passà de llarg per l'altra banda. Igualment un levita, quan arribà al lloc, passà de llarg per l'altra banda. Però un samarità que viatjava per aquell indret, quan arribà i el veié se'n compadí, s'hi acostà, li embenà les ferides, després d'amorosir-les amb oli i vi, el pujà a la seva pròpia cavalcadura, el dugué a l'hostal i se n'ocupà. L'endemà, quan se n'anava, donà dues monedes de plata a l'hostaler dient-li: Ocupa't d'ell i, quan jo torni, et pagaré les despeses que hagis fet de més. Quin d'aquests tres et sembla que va veure l'altre que hem d'estimar, en l'home que havia caigut en mans de lladres?» Ell respongué: «El qui es va compadir d'ell.» Jesús li digué: «Doncs tu fes igual.»

► Lectura del libro del Deuteronomio (Dt 30,10-14)

Moisés habló al pueblo, diciendo: «Escucha la voz del Señor, tu Dios, observando sus preceptos y mandatos, lo que está escrito en el libro de esta ley, y vuelve al Señor, tu Dios, con todo tu corazón y con toda tu alma. Porque este precepto que yo te mando hoy no excede tus fuerzas, ni es inalcanzable. No está en el cielo, para poder decir: «¿Quién de nosotros subirá al cielo y nos lo traerá y nos lo proclamará, para que lo cumplamos?». Ni está más allá del mar, para poder decir: «¿Quién de nosotros cruzará el mar y nos lo traerá y nos lo proclamará, para que lo cumplamos?»

El mandamiento está muy cerca de ti: en tu corazón y en tu boca, para que lo cumplas.»

► Salmo responsorial (68)

R. *Humildes, buscad al Señor, y revivirá vuestro corazón.*

Mi oración se dirige a ti, / Señor, el día de tu favor; / que me escuche tu gran bondad, / que tu fidelidad me ayude. / Respóndeme, Señor, con la bondad de tu gracia; / por tu gran compasión, vuélvete hacia mí. R.

Yo soy un pobre malherido; / Dios mío, tu salvación me levante. / Alabaré el nombre de Dios con cantos, / proclamaré su grandeza con acción de gracias. R.

Miradlo, los humildes, y alegraos; / buscad al Señor, y revivirá vuestro corazón. / Que el Señor escucha a sus pobres, / no desprecia a sus cautivos. R.

Dios salvará a Sión, / reconstruirá las ciudades de Judá. / La estirpe de sus siervos la heredará, / los que aman su nombre vivirán en ella. R.

► Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Colosenses (Col 1,15-20)

Cristo Jesús es imagen del Dios invisible, primogénito de toda criatura; porque en él fueron creadas todas las cosas: celestes y terrestres, visibles e invisibles. Tronos y Dominaciones, Principados y Potestades; todo fue creado por él y para él. Él es anterior a todo, y todo se mantiene en él.

Él es también la cabeza del cuerpo: de la Iglesia. Él es el principio, el primogénito de entre los muertos, y así es el primero en todo. Porque en él quiso Dios que residiera toda la plenitud. Y por él y para él quiso reconciliar todas las cosas, las del cielo y las de la tierra, haciendo la paz por la sangre de su cruz.

► Lectura del santo evangelio según san Lucas (Lc 10,25-37)

En aquel tiempo, se levantó un maestro de la ley y preguntó a Jesús para ponerlo a prueba: «Maestro, ¿qué tengo que hacer para heredar la vida eterna?». Él le dijo: «¿Qué está escrito en la ley? ¿Qué lees en ella?». Él respondió: «“Amarás al Señor, tu Dios, con todo tu corazón y con toda tu alma y con toda tu fuerza” y con toda tu mente. Y “a tu prójimo como a ti mismo”». Él le dijo: «Has respondido correctamente. Haz esto y tendrás la vida». Pero el maestro de la ley, queriendo justificarse, dijo a Jesús: «¿Y quién es mi prójimo?». Respondió Jesús diciendo: «Un hombre bajaba de Jerusalén a Jericó, cayó en manos de unos bandidos, que lo desnudaron, lo molieron a palos y se marcharon, dejándolo medio muerto. Por casualidad, un sacerdote bajaba por aquel camino y, al verlo, dio un rodeo y pasó de largo. Y lo mismo hizo un levita que llegó a aquel sitio: al verlo dio un rodeo y pasó de largo. Pero un samaritano que iba de viaje llegó adonde estaba él y, al verlo, se compadeció, y acercándose, le vendó las heridas, echándole aceite y vino, y montándolo en su propia cabalgadura, lo llevó a una posada y lo cuidó. Al día siguiente, sacando dos denarios, se los dio al posadero y le dijo: “Cuida de él, y lo que gastes de más yo te lo pagaré cuando vuelva”. ¿Cuál de estos tres te parece que ha sido prójimo del que cayó en manos de los bandidos?». Él dijo: «El que practicó la misericordia con él». Jesús le dijo: «Anda y haz tú lo mismo.»